

Voel ik de kracht in mij,
groots en vrij,
voel ik de lucht
en zucht.

Wat een mooie kleuren
en prachtige geuren,
kijkend naar de vleugels,
vliegen zonder teugels.

En dan komt er een groot wezen.
Ik kan haar lezen.
Ze pakt me voorzichtig vast,
en zegt: "Wat een lieve vlinder, te gast!"

"Schat, waar kunnen we 'm zetten
en een beetje op 'm letten?
Achterom in de tuin misschien?
Dan kunnen we 'm nog zien."

Een wezen wat zoveel liefde uitstraalt,
en mij hier haalt.
Wat een lieve schat,
is zij, is dat.

Vliegen is zo fijn,
vrij zijn.
Ik kan ook zelf sturen.
Dit mag eeuwig duren.

Ze noemt me altijd vlinder.
Zij is mijn vinder.
Ik besluit dat ik Vlinder heet,
zodat ze me nooit vergeet.

Er is ook nog een ander wezen,
die ik niet hoef te vrezen,
groot zwart en maakt lawaai.
Een mens geeft het een aai.